

Hiob 38

Septuaginta (LXX)

1 μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι ελιουν τῆς λέξεως εἶπεν ὁ κύριος τῷ ιωβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν

2 τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν συνέχων δὲ ρήματα ἐν καρδίᾳ ἐμὲ δὲ οἰεται κρύπτειν

3 ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν δοσφύν σου ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι

4 ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν

5 τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς εἰ οἴδας ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς

6 ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπίγασιν τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς

7 ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα ἥνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου

8 ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις ὅτε ἐμαίμασσεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη

9 ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα

10 ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια περιθεὶς κλεῖθρα καὶ πύλας

11 εἶπα δὲ αὐτῇ μέχρι τούτου ἐλεύσῃ καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα

12 ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωινόν ἐωσφόρος δὲ εἶδεν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν

13 ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς

14 ἢ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἐπλασας ζῶν καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς

15 ἀφεῖλας δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας

16 ἥλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης ἐν δὲ ἔχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας

17 ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου πυλωροὶ δὲ ἔδους ἰδόντες σε ἔπτηξαν

18 νενουθέτησαι δὲ τὸ εὔρος τῆς ὑπ' οὐρανόν ἀνάγγειλον δή μοι πόση τίς ἐστιν

19 ποίᾳ δὲ γῇ αὐλίζεται τὸ φῶς σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος

20 εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν

21 οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς

22 ἥλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἑόρακας

23 ἀπόκειται δέ σοι εἰς ὕδαταν ἔχθρων εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης

24 πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη ἢ διασκεδάννυται νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν

25 τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῷ λάβρῳ ρύσιν ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν

26 τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὐκ οὐκ ἀνήρ ἔρημον οὐκ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ

27 τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξιδον χλόης

28 τίς ἐστιν ὑετοῦ πατήρ τίς δέ ἐστιν ὁ τετοκώς βώλους δρόσου

29 ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν

30 ἢ καταβαίνει ὕσπερ ὕδωρ ρέον πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς ἔπηξεν

31 συνῆκας δὲ δεσμὸν πλειάδος καὶ φραγμὸν ὡρίωνος ἤνοιξας

32 ἢ διανοίξεις μαζουρωθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἔσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά

33 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν διμοθυμαδὸν γνόμενα

34 καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρῳ ὑπακούσεται σου

35 ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται ἔροῦσιν δέ σοι τί ἐστιν

36 τίς δὲ ἔδωκεν γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην

37 τίς δὲ ὁ ἀριθμὸν νέφη σοφίᾳ οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινεν

38 κέχυται δὲ ὕσπερ γῆ κονία κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὕσπερ λίθῳ κύβον

39 θηρεύσεις δὲ λέουσιν βοράν ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις

40 δεδοίκασιν γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες

41 τίς δὲ ἡτοίμασεν κόρακι βοράν νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς κύριον κεκράγασιν πλανώμενοι τὰ σῖτα ζητοῦντες